

דף פא.

ווע"ד סימן רם סעיף יא עין משפט א.

יא. יג. ראה אביו שעבר על דברי תורה לא יאמר לו עברת על דברי תורה **א**, אלא יאמר לו אבא כחוב בחורה כך וכך אילו הוא שואל מمنו ולא כמצחירו, והאב יבין מעצמו ולא יתבישי. ואם אביו היה אומר שמוועה בטעות לא יאמר לו לא תלמד כך.

דף פא :

אה"ע סימן טז סעיף ב עין משפט ל.

ב. ד. הבא על הכויתת בפרהסיא **ז**, אם לא פגעו בו קנאים ולא הלקחו, עונשו מפורש בדברי קבלה בכרת **ה**. ועון זה יש בו הפסד גדול דבנו מן השפהה והכויתת אינו בנו, משא"כ מהעריות שבנו הוא.

חוי"מ סימן תבה סעיף ד

ה. ד. רדף אחר העורה ואחרים היו רודפים אחריו כדי להצילה ואמרה להם הניחוהו כדי שלא יהרגני אין שומעין לה **ו** אלא מבהילין אותו ומונעין אותו ע"י הכתת אחד מאבריו ואם אינם יכולם באבריו אפי'

ו. מברייתה שם ל"ב ע"א, ורמב"ם פ"ו ממרים. וכותב בראשון לציון דודוקא שכבר עבר העבירה, אבל אם לא עבר ואם יאמר לו בלשון כבוד איינו שומע, מצוה למנוע אותו בכל דרך עד הכהה דין כבוד נגד ה' ועיין במה שהאריך בה.

ז. מסנהדרין פ"ב, ואם הוא בפרהסיא דין ליהרג ועיין בירור"ד סי' קכ"ז, ואם עבר קנאים פוגעין בו.

ח. ורק בפרהסיא, או דרך אישות אפי' בסתר, Dao אסור מן התורה. אבל הב"ח פ' שאפי' בcznua ועיין בהערות לטור החדש.

ט. דעתין מקפתת על פגם שלה רק שחוששת שלא יהרג בשבילה וע"כ אין שומעין לה. סמ"ע ס"ק י"ב.

בנפשו.

* הבא על הגויה בפרהסיא לעיני ישראלים קנאים פוגעין בו^ז, ומותרין להורגו, ודוקא בשעת מעשה^ח אבל אם פירש אסור להורגו. וודוקא שהתרו בו ולא פירש^ט, ודוקא שבא הקנא מעצמו להורגו אבל אם שאל ב"ד אין מוריין לו כן^ו.

ז. ממשנה בסנהדרין פ"א ע"ב, וע"ז דף ל"ז ע"ב.

ח. מימרא דר"י בסנהדרין פ"ב ע"א וצ"ע אחרי שהעירה בה כבר גמר העבירה ומאי שנא אחרי שפירש שאסור להורגו וכמו בסעיף ג בשו"ע.

ט. כ"כ הראב"ד בהשגות על הרמב"ם בפי"ב מאיסורי ביאה.

ו. שם מימרא דר"י.